În goană după „norme" sau cum se desfășoară orele de educație fizică în școlile brăilene

In ultimii ani, activitatea sportivă școlară din țara noastră a luat un puternic avînt. Un mare număr de elevi participă în competițiile școlare și îndeosebi, la campionatele republicane școlare, iar performanțele lor s-au îmbunătățit continuu.

Și în orașul Brăila se poate spune că există școli, ca de pildă școala medie nr. 4 (profesori de educație fizică Ilie Crăcănescu și Aurel Dascălu), școala medie nr. 1 (prof Emilia Bizu), școala elementară nr. 19 (prof. Maria Mihai) în care activitatea sportivă a elevilor se desfășoară la un bun nivel. Acestea sînt însă, din păcate, excepții. Pentru că în general, la Brăila, activitatea sportivă școlară, mai precis orele de educație fizică, nu se desfășoară la un nivel corespunzător.

Și, pentru a pune chiar de la început punctul pe „i", trebuie să arătăm, după cum remarca chiar secretarul clubului sportiv orășenesc, tov. *Emil Mirza*, că *„unele catedre de educație fizică ale școlilor din oraș sînt ocupate de profesori care n-au calificarea corespunzătoare. Aceasta, pentru că șeful secției de învățămînt, tov. Radu Ciucă, a fost de acord ca în posturile respective să fie încadrați profesori cu alte specialități"*.

Pare paradoxal dar adevărul este că la școlile elementare nr. 6 și 16, la școala de meserii precum și la alte școli, orele de educație fizică sînt conduse de profesoarele de... lucru manual Olimpia Constantin, Elena Maxim și respectiv Maria Goldman! Aceste cadre nu știu și n-au desigur de unde să știe cum să conducă o oră de educație fizică. Nu au calificarea respectivă și nici măcar sportive n-au fost. Pe de altă parte, datorită faptului că la unele școli din oraș catredele de educație fizică sînt încă libere, unii dintre profesori fac tot ce pot pentru a funcționa în mai multe școli deodată. Așa se face că la Brăila sînt foarte mulți profesori care dețin o normă și jumătate și chiar două norme! Este lesne deci de înțeles de ce orele de educație fizică, făcute din... fugă, de la o școală la alta, sînt de un slab nivel.

Deci sesizate în repetate rînduri, secțiile de învățămînt orășenească și regională n-au luat însă nici un fel de măsuri și, școlarii din Brăila, dornici să desfășoare o bogată activitate sportivă, continuă să... „bată mingea" la voia întîmplării.

C. RAICU

Vești de la corespondenți

O FAPTĂ DEMNĂ

Printre sportivii fruntași ai asociației Petrolul Rafinăria 7 Brazi din orașul Ploiești se numără și fotbalistul **Stan Călin**. Pe bună dreptate președintele asociației, tov. **Alexandru Rogojan**, ne spunea că Stan Călin este mîndria asociației. Atît comportarea lui pe terenurile de sport, cît și în viața particulară este un exemplu. Crescut și educat în spiritul omului de tip nou, utemistul **Stan Călin** dă dovadă de cinste și de conștiinciozitate în toate acțiunile sale.

O faptă elocventă: zi de plată la rafinărie... Tînărul merge grăbit și deodată observă în drum, un plic. Îl ridică și constată că este salariul unui tovarăș de muncă. Inima-i palpită la gîndul că familia celui care a pierdut plicul îl așteaptă cu salariul. Pornește în căutarea lui, îl găsește și îi înmînează plicul. În prima ședință de U.T.M. a primit felicitări pentru fapta sa demnă.

GH. ALEXANDRESCU și **C. NEGULESCU** — coresp.

14 DIN 15 POSIBILE...

„Deocamdată acesta este recordul meu personal. Am încredere deplină că îl voi bate pînă la finele anului școlar, realizînd 15 din 15 posibile...".

Iată ce ne-a declarat Mihai Popescu, căpitanul echipei de volei a școlii medii „Tudor Vladimirescu", campioană școlară a raionului Tg. Jiu.

Ca și pe terenul de sport **Mihai Popescu** este un exemplu bun și apreciat de colegii de clasă și de echipă. Este iubit și respectat — ne-a spus prof. **Victor Perescu** — **deoarece la antrenamente se prezintă primul, muncește cu multă tragere de inimă, e foarte atent, perseverent și a reușit să devină un jucător de bază al echipei. Despre învățătură? Și aici lucrurile stau foarte bine, deoarece cele 14 medii de 10 vor fi... 15 la sfîrșitul anului școlar.**

S. ROMICĂ — coresp.

SIMPOZION PE TEME TURISTICE

Sala Casei de cultură din orașul Brașov a fost neîncăpătoare față de numărul mare de amatori dornici să participe la simpozionul organizat de comisia regională de turism, în colaborare cu consiliul clubului sportiv orășenesc, pe tema **„Frumusețile patriei și turismul"**.

Profesorul de geografie **Ion Bărbuță** de la școala medie nr. 4 a vorbit despre frumusețile patriei noastre, în timp ce prof. **Virgil Ludu** — fost atlet fruntaș al țării — a prezentat tema: **„Rostul practicării turismului"**. De asemenea, dr. **Laurian Taus** (vechi atlet), actualmente șeful cabinetului de cultură fizică medicală din Brașov, a vorbit asistenței despre factorii naturali și influențele exercițiilor fizice asupra organismului uman.

A fost prezentat apoi un ciclu de filme documentare — toate pe teme turistice.

C. GRUIA — coresp. reg.

CICLU DE FILME SPORTIVE

Din inițiativa comisiei orășenești de propagandă și educație, și cu sprijinul întreprinderii regionale cinematografice Oltenia, de curînd, la Craiova, a avut loc o gală de filme sportive care a reușit să atragă un mare număr de sportivi din orașul Craiova.

Acțiunea constituie un început bun al muncii comisiei orășenești de propagandă și educație care, credem, nu se va opri aici.

ROMICĂ SCHULTZ — coresp. reg.

Turneu internațional de box pe stadionul Dinamo

Clubul sportiv Dinamo București organizează între 9 și 11 mai un interesant turneu internațional la care și-au anunțat participarea echipele *Spartak Sofia*, *Dozsa Budapesta*, *Gwardia Varșovia*, *Dynamo Berlin* și, bineînțeles, *Dinamo București*.

Iubitorii boxului din Capitală vor avea prilejul să urmărească evoluția unor pugiliști care se bucură de o frumoasă apreciere în țările respective, cum ar fi *Radulov*, *Nedelcov* (Sofia), *Erdely*, *Kallay* (Budapesta), *Dousal*, *Chorodecki* (Varșovia), *Wensierski*, *Drgala* (Berlin), precum și a pugiliștilor noștri *Davidescu*, *Crudu*, *C. Gheorghiu*, *Dumitrescu*, *Gh. Ilie*, *Balaș*, *I. Olteanu*, *Stănescu*, *D. Gheorghiu*.

Prima reuniune se dispută joi seara, pe stadionul Dinamo.

C. GHEORGHIU văzut de Neagu Rădulescu

T.U.L. FINLANDA ÎN ȚARA NOASTRĂ

Intîlnirile dintre boxerii romîni și cei din formația T.U.L. (Finlanda) au căpătat în ultimii ani o frumoasă tradiție. Astăzi, pugiliștii finlandezi sosesc din nou în țara noastră, pentru un turneu de două meciuri (cu Metalul și cu selecționata Banatului). Oaspeții deplasează următorul lot: *Sven Oeling* (muscă), *Pauli Kempanen* (cocoș), *Yrjoe Koivu* (pană), *Heimo Kinnula* (semiușoara), *Mauri Ruonala* (ușoară), *Urjoe Sikiot* (semimijlocie), *Keljo Naervaenen* (mijlocie mică), *Rauno Rask—Sauli Siidoroff* (mijlocie), *Urho Harjula* (semigrea), *Risto Roenae—Topio Pakkenen* (grea).

Cîteva concluzii după meciurile de box cu Italia

Așteptate cu mare interes, intîlnirile dintre sportivii romîni și italieni ne-au dat prilejul să facem o seamă de constatări importante, mai cu seamă acum, cînd ne mai despart puține zile de campionatele europene.

Boxul amator italian, binecunoscut în țara noastră datorită confruntărilor din 1959 de la București și Cluj, precum și vizitelor echipei „Sempre Avanti" din Bologna, a dovedit încă o dată că-și merită locul fruntaș ce-l ocupă în ierarhia europeană și mondială. Urmașii lui Zamparini, Benvenuti, Napoleoni sau Masteghin, prezenți acum două săptămîni la București, au reușit să lase o impresie bună. „Squadra Azzura", pregătită ani de-a rîndul (din 1953) de valorosul „duo" Natale Rea — Armando Poggi s-a dovedit și de data asta o echipă cu mari resurse fizice. De altfel, aceasta a fost „arma" nr. 1 a tinerei formații italiene.

Cei care au asistat la intîlnirile de la București și Craiova sînt de acord că era greu să învingem, chiar și... acasă o astfel de echipă. Dar puteam totuși s-o întrecem. Ne-am comportat însă surprinzător de slab. De ce oare?

Știm cu toți că punctul forte, de totdeauna, al boxerilor romîni, era combativitatea. Așa se explică triumful lui Linca pe ringul de la Melbourne sau al lui Negrea la campionatele europene de la Praga. „Tradiționala" noastră combativitate a cedat însă de atunci, pas cu pas, în favoarea tehnicii, în loc să meargă mînă în mînă cu ea. Astăzi, pe ringurile din străinătate, puțini dintre boxerii noștri mai primesc avertismente pentru lovituri neregulamentare, boxul tinerilor noștri este mai spectaculos, însă, după cum s-a văzut în meciurile cu Italia, ei au dovedit serioase deficiențe în pregătirea fizică. Să nu luăm decît un singur exemplu. Acela al lui Ciucă. După ce l-a expediat pe Vacca la podea, reprezentantul nostru a acționat ca și cînd el și nu boxerul italian ar fi fost în inferioritate. Am văzut cu toți cum pugilistul italian (care... fie vorba între noi, nu reprezintă o prea mare valoare, cu tot titlul de campion european ce-l deține) s-a ridicat hotărît de la podea și, cu o vitalitate rar întîlnită, a știut să întoarcă rezultatul în favoarea sa. De altfel, în cele două întîlniri ne-a fost aproape imposibil să vedem un boxer italian în defensivă.

Ce se poate spune despre felul cum s-au prezentat pugiliștii noștri fruntași în aceste partide? Impresia este — trebuie să o spunem deschis — nefavorabilă. La puțin timp înaintea campionatelor europene constatăm că pregătirea fizică a boxerilor noștri prezintă multe deficiențe. Antrenorii Chiriac, Niculescu și Douda afirmă că elevii lor, la primele meciuri publice în aer liber s-au sufocat pentru că au făcut prea puțină pregătire afară. Dar cine i-a împiedicat pe antrenori să organizeze pregătirile în aer liber, cînd se știa aproape sigur că meciul cu Italia se va disputa pe stadionul Republicii? Ar fi ilogic să dăm vina slabei comportări a pugiliștilor din reprezentativa noastră numai pe... „aerul tare". Pregătirea fizică superioară, vitalitatea boxerilor noștri, despre care se vorbea atît de mult în anii trecuți, au făcut pași înapoi! A fost îmbunătățită într-o oarecare măsură tehnica dar, din păcate s-a neglijat capitolul — atît de important — al pregătirii fizice.

Considerăm, pe de altă parte, că federația de specialitate nu s-a orientat îndeajuns atunci cînd a alcătuit echipa secundă care a evoluat la Craiova. Ne referim, mai cu seamă, la categoriile ușoară și semigrea, unde Ion Dinu și Dumitru Gheorghiu n-au corespuns. Se știa că Dinu a făcut antrenamente de mîntuială și că nu corespunde de loc la categoria ușoară, dar cu toate acestea a fost selecționat, deși la „ușoară" exista un alt boxer, Marin Ion, cu experiență și cu stagiu îndelungat în această categorie. La „semigrea", deși era cunoscut că Gheorghiu nu a avut meciuri în ultimul timp, totuși a fost selecționat și, după cum se știe, a pierdut, prin abandon. Nu ar fi fost oare mai indicat să fie folosit la această categorie tînărul Șt. Panduru — boxer curajos, puternic, rezistent, mai cu seamă că se cunoștea de la București stilul de luptă „bătăios" al italienilor?

Aceste „greșeli de calcul" au făcut ca să pierdem întîlnirea de la Craiova la scor și să nu dovedim adevărata valoare a sportului nostru cu mănuși.

Peste puțin timp boxerii noștri fruntași vor lua startul în campionatele europene, care-i vor supune la mari eforturi. Prea multe lucruri pînă la 26 mai (privind tehnica) nu se mai pot îndrepta, însă antrenorii lotului reprezentativ mai au timp să-i pregătească pe pugiliști din punct de vedere fizic, atît de bine, încît să facă față cît mai bine „maratonului mănușilor", la care vor lua parte.

R. CĂLĂRĂȘANU

„Cupa regiunilor" la oină într-o nouă formulă

O interesantă competiție de oină va avea loc spre sfîrșitul lunii iunie în comuna Curcani, raionul Oltenița. Este vorba de „Cupa regiunilor", organizată din inițiativa comisiei de oină a regiunii București și la care au fost invitate cele mai bune echipe din țară. Printre acestea se numără: Biruința-Gherăiești (reg. Bacău), Minerul-Baia Mare, Avîntul-Frasin, A.S. Bega-Timișoara, A.S. Marea Neagră-Constanța, Torpedo-Zărnești și altele.

Comisia regională de specialitate a propus ca această competiție să se desfășoare anual, organizată prin rotație, de către fiecare echipă participantă, în localitatea acesteia. Trofeul oferit va reveni formației care se va clasa pe primul loc de 3 ori consecutiv sau de 5 ori alternativ. Ediția din acest an a „Cupei regiunilor" se va desfășura sistem turneu, tur-retur, în zilele de 22 și 23 iunie.

Pînă în prezent au confirmat participarea echipele: Minerul-Baia Mare, A.S. Bega-Timișoara, Torpedo-Zărnești și A.S. Marea Neagră-Constanța.

Menționăm că regiunea care organizează competiția are dreptul — în anul respectiv — să participe cu două echipe. Astfel, a doua formație care va reprezenta regiunea București va fi Viață Nouă-Olteni.

CICLOTURISMUL LA ORDINEA ZILEI

(Urmare din pag. 1)

unei cruci de piatră, se părăsește șoseaua la stînga, urmînd drumul care duce la mînăstire. Parcurgerea distanței pînă la Căldărușani durează cca o oră și 30 minute.

Se recomandă ca locul de adunare a participanților care pleacă în excursie la obiectivele situate în partea de nord a Capitalei să fie Fîntîna Miorița și terenul din fața muzeului de artă populară „Dr. Mina Minovici".

● PĂDUREA PUSTNICUL-BRĂNEȘTI. Lacul de la marginea pădurii și numeroasele poiene permit organizarea unui program cultural-sportiv deosebit de bogat, din care concursurile de orientare turistică nu trebuie să lipsească. Grupurile de cicloturiști pot ajunge aici, urmînd șoseaua asfaltată București—Călărași pînă la intersecția cu linia ferată, iar de aici la stînga mergînd pe drumul din pădure pînă la cabana de pe malul lacului. Distanța de 20 km poate fi acoperită în aproximativ o oră și un sfert.

● STRANDUL COPĂCENI de pe malul Argeșului, în sudul Capitalei, este un obiectiv de mare atracție în lunile de vară. Distanța de cca 18 km se poate parcurge ușor cu bicicleta în 30 minute, urmînd șoseaua spre Giurgiu.

● CĂLUGĂRENII, de pe malurile Neajlovului, evocînd momente importante din trecutul istoric al poporului nostru, constituie un obiectiv interesant de vizitat pentru cicloturiști. Efigiile de bronz de la capetele podului peste Neajlov — lucrări ale sculptorului Constantin Baraschi — și crucea de piatră dincolo de pod amintesc de victoria lui Mihai Viteazu asupra turcilor, în 1595.

Cei 30 km pe șoseaua asfaltată București—Giurgiu pot fi parcurși în circa o oră și jumătate. Se recomandă ca locul de adunare al cicloturiștilor care merg la Călugăreni sau strandul Copăceni să fie capătul liniei tramvaiului 21.

● ȘTRANDUL MIHĂILEȘTI de pe malurile Argeșului, din partea de sud a orașului, se află în mijlocul unei păduri umbroase unde se poate ajunge mergînd pe șoseaua București—Alexandria pînă în satul Buda, de unde înainte de a trece podul peste Argeș se va merge spre dreapta parcurgînd cîteva sute de metri pe malul rîului pînă la cabana Mihăilești. Locul de adunare a cicloturiștilor va fi capătul liniei tramvaiului 7 (Rahova).

In afara locurilor amintite cicloturiștii mai pot vizita mînăstirea Comana de pe malurile lacului cu același nume din partea de sud, lacul Fundeni și mînăstirea Plumbuita din partea de nord-est a orașului și altele.

★

Cîteva recomandări pentru comisiile de turism și alpinism care organizează acțiuni cicloturistice și pentru cicloturiști.

● Organizarea excursiei trebuie începută cu cel puțin o săptămînă înaintea desfășurării ei.

● Plecarea în excursie trebuie să se facă dimineața, cît mai devreme — la 6,30—7 sau 7,30 în funcție de distanța de parcurs.

● Intoarcerea din excursie să nu depășească ora 21.

● Grupurile de cicloturiști vor fi compuse din maximum 10 persoane plus un conducător.

● Echipamentul turistului trebuie să fie cît mai sumar fără să lipsească ochelari de soare, șapcă de soare, pelerină de ploaie impermeabilă, pantofi ușori și comozi.

● Punerea la punct a bicicletei înaintea plecării în excursie ne va scuti de multe necazuri.

● Cauciucurile vor fi bine umflate.

● In excursie se vor lua numai trusa de lipit petece, pompa, o cheie multiplă și un patent.

● Trusa medicală de care va răspunde un turist, trebuie să cuprindă neapărat fașe sterilizată, alcool, leucoplast, vată, antinevralgic, spasmoverin etc.

● Dintre alimentele care se recomandă în excursie notăm: salam de iarnă, ouă fierte, cașcaval, brînză topită, biscuiți, zahăr cubic, ciocolată, lămîie, portocale, mere etc. numai în cantități strict necesare.

● In excursie nu se pleacă cu stomacul prea încărcat.

● Plecarea și parcurgerea primilor kilometri nu trebuie transformată într-o întrecere de viteză. Aceasta poate avea consecințe neplăcute.

● Deplasarea trebuie făcută numai pe dreapta șoselei, respectînd regulile de circulație, păstrînd distanța în adîncime, pentru a evita accidentele.

● În timpul excursiei se poate desfășura o bogată activitate cultural-sportivă, în deosebi jocuri de volei, fotbal, handbal după anumite reguli stabilite ad-hoc, întreceri la diferite probe atletice etc.

● Un rol important în buna desfășurare a excursiei îl are conducătorul excursiei, a cărui alegere trebuie făcută cu mult discernămînt.

EXCURSIA CICLOTURISTICĂ ESTE LA ÎNDEMÎNA TUTUROR. DECI NU STAȚI PE GÎNDURI, PORNIȚI LA DRUM...

DACĂ...

(Urmare din pag. 1)

ca un schif, l-am revăzut pe Grecescu luptînd cu o minunată voință împotriva celor 34 de ani ai săi, l-am revăzut și pe Barabaș, umbra lui Vamoș, cu pasul lui egal, de metronom. l-am revăzut pe toți ceilalți. Alergau pe pista stadionului gol, sub privirile avide ale convalescenților de la balcoanele spitalului I. C. Frimu. (Se pare de altfel că prezența bolnavilor în balcoane nu e întîmplătoare. Spectacolul tonic al energiei în mișcare e un excelent mijloc terapeutic).

Față de cei 40 de kilometri ai iernii, distanțele de antrenament s-au mai redus, dar intensitatea lucrului a crescut nemilos.

Dă-mi voie, te rog, tovarășe Mateianu, sau Dinulescu, sau... n-are importanță numele... să-ți spun că l-am văzut pe Vamoș sprintînd într-un singur antrenament de 7 ori cîte 200 de metri în 27 de secunde. După aceea au urmat 3 sprinturi prelungite de cîte 400 de metri (știi ce înseamnă un 400 m: cam 20 de litri de oxigen datorie curată în dreptul firului de sosire), iar după alte cîteva minute, încă o serie de 7 sprinturi de 200 m, de astă-dată cam în 25,5 secunde. Și crezi că asta e totul? Nu! Din cele vreo două ore ale antrenamentului, nu cred să se fi pierdut vreo secundă. Exerciții de tot felul au umplut toate momentele libere, așa cum dogarii astupă firele de lumină din burta butoiului...

E monoton, nu-i așa? Sigur că e monoton. Marea diversitate a antrenamentului de fotbal e de zece ori mai atractivă decît alergarea nesfîrșită, iarna sau vara, pe arșiță sau pe viscol, pe asfalt sau prin arătură. Atunci?

Poate că tocmai această monotonie a muncii dure este stimulentul care decide. Fotbaliștii, și în general logodnicii mingii, sînt răsfățații stadioanelor. Golul lui Haidu din jocul cu Flamengo va rămîne în memorie, tripla fentă a lui Varga în fața celor trei apărători brazilieni a și intrat în antologia genului, iar demarajele lui Pîrcălab pe lîngă internaționalii de bronz din Chile au răscolit tribunele. Acestor trei mari talente, ca și multor altora, nu le lipsește decît frumoasa monotonie a desăvîrșirii treptate, care să elimine întîmplarea și să le confirme în timp valoarea. (Cele două ore zilnice pe care faimosul Pele le consacră din proprie inițiativă mingii țin tocmai de această monotonie).

— N-ai obosit, Vamoș?

— De loc. Și chiar dacă uneori sînt mai moale, e destul să mă gîndesc că peste un an și ceva trebuie să fiu la Tokio, ca să mă simt nou născut.

Antrenorul Rugină și dr. Ciortea completează după plecarea lui Vamoș: **„Așa sînt alergătorii. Știu ce vor. Dau totul. Vamoș, ca și ceilalți, nu se culcă niciodată după zece. Vorba lui: „dacă ai intrat în... hora lui Elliot, trebuie să dormi". Știe că a doua zi pulsul lui va crește de la 44 la 200 și că trebuie să revină la normal în zece minute. În afară de asta, n-ar fuma pentru nimic în lume. Știe că după o singură țigară pulsul crește cu zece bătăi pe minut. Și Vamoș mai știe că nu aleargă cu picioarele, ci, cu inima.**

...Antrenamentul s-a terminat. Vamoș își scoate pantofii uzi, deși n-a plouat de loc. Îl întreb:

— N-ar fi fost mai bine să fi avut ghete cu crampoane?

— Am avut și crampoane. Am jucat la juniorii U.T.A.-ei, alături de Jenei și de Ciosescu.

— Și nu regreți?

— De loc.

— Bine, dar dacă...

— Iarăși **dacă!**